

ENGLANTILAISET OPPORTUNISTIT PALJASTETTU

Englannissa Leicesterin kaupungissa toimitettiin äskettäin parlamentin täydennysvaalit.

Näillä vaaleilla on tavattoman suuri periaatteellinen merkitys, ja jokaisen sosialistin, jota kiinnostaa varsin tärkeä kysymys proletariaatin suhtautumisesta liberaaliseen porvaristoon yleensä ja muun muassa myös kysymys Englannin sosialistisesta liikkeestä, täytyy tarkoin harkita näitä Leicesterin vaaleja.

Leicesterin vaalipiiristä valitaan parlamenttiin *kaksi* jäsentä, ja jokaisella valitsijalla on *kaksi* ääntä. Tällaisia vaalipiirejä Englannissa on vähän, mutta juuri ne ovat erittäin otollisia sosialistien ja liberaalien välisen vaite-*liian* *blokin* (vaaliliiton) solmimiselle, kuten leipzigiläisen „Kansanlehden” Englannin-kirjeenvaihtaja korostaa. Juuri näistä vaalipiireistä on parlamenttiin valittu niin sanotun „Riippumattoman” (socialismista riippumattoman, mutta liberalismista riippuvaisen) työväenpuolueen huomattavimmat johtajat. Sekä Keir Hardie, Philip Snowden että Ramsay MacDonald — nämä „Riippumattoman työväenpuolueen” johtajat on valittu tällaisista vaalipiireistä.

Ja näissä vaalipiireissä hallitsevina ovat liberaalit antavat valitsijoilleen ohjeen (määräyksen): toinen ääni sosialistille, toinen liberaalille,— tietenkin siinä tapauksessa, jos tämä sosialisti on „järkevä”, maltillinen, „riippumaton” eikä mikään leppymätön socialidemokraatti, jota englantilaiset liberaalit ja likvidaattorit osaavat yhtä hyvin kuin venäläisetkin haukkua anarko-syndikalistiksi y.m.s.!

Tosiasiallisesti tehdään siis vaaliliitto liberaalien ja maltillisten, opportunististen sosialistien välillä. Todellisuudessa englantilaiset „riippumattomat” (joita kohtaan meidän

likvidaattorimme tuntevat niin hellää kiintymystä) ovat riippuvaisia liberaaleista. „Riippumattomien” menettely Englannin parlamentissa todistaa jatkuvasti, että tuo riippuvaisuus on olemassa.

Ja nyt Leicesterin kaupungin „riippumattomien” edustaja, itse puolueen johtomies MacDonald, luopui edustajanvaltuuksistaan henkilökohtaisista syistä.

Mitä oli tehtävä?

Liberaalit asettivat tietysti oman ehdokkaansa.

Leicester on tehdaskaupunki, jonka väestö on etupäässä proletaarista.

„Riippumattomien” paikallisjärjestö kutsuu koolle konferenssin ja 67 äänellä 8 vastaan päättää *asettaa oman ehdokkaansa*. Sanottu ja tehty. Ehdokkaaksi asetetaan Bunton, kaupunginvaltuuston jäsen ja „Riippumattoman työväenpuolueen” huomattava toimihenkilö.

Silloin tämän puolueen Keskuskomitea, josta riippuu varojen myöntäminen vaaleja varten (ja vaalit käyvät Englannissa kovin kalliiksi!), *kieltäytyy* vahvistamasta Buntonin ehdokkuutta!

Opportunistien Keskuskomitea asettui vastustamaan paikallisia työläisiä.

Englannin toisen sosialistisen puolueen, ei opportunistisen, vaan liberaaleista *todella* riippumattoman puolueen, Leicesterin järjestö lähettää edustajansa Leicesterin „riippumattomien” luo ja kehottaa näitä kannattamaan *heidän* jäsenensä, „Britannian sosialistisen puolueen” jäsenen, Hartleyn ehdokkuutta, Hartleyn, joka on hyvin suosittu työväenliikkeen toimihenkilö, „Riippumattoman työväenpuolueen” entinen jäsen, mutta eronnut tästä puolueesta sen opportunistisuuden takia.

„Riippumattoman työväenpuolueen” Leicesterin järjestö joutuu pulmalliseen asemaan: se on kaikesta sydämestään Hartleyn kannalla, mutta... mutta oman puolueen kuri ja Keskuskomitean päätös! Leicesteriläiset löysivät ulospääsyn: he lopettivat kokouksensa ja *yksityishenkilöinä* esiintyivät *kaikki* Hartleyn puolesta. Seuraavana päivänä valtava työläisten kokous hyväksyi Hartleyn ehdokkuuden. Bunton lähetti itsekkin sähkeen, jossa ilmoitti äänestävänsä Hartleya. Leicesterin ammattiliitot esiintyivät Hartleyn puolesta.

„Riippumattomien” parlamenttiryhmä puuttuu asiaan ja julkaisee *liberaalisessa* lehdistössä (samoin kuin meidänkin

„Retsh” ja „Sovremenka”, jotka auttavat opportunisteja) oman protestinsa Hartleyn ehdokkuutta vastaan, MacDonal-
din „laudalta lyömistä” vastaan!!

Vaalit tuottivat tietysti voiton liberaaleille. He saivat 10.863 ääntä, vanhoilliset 9.279 ja Hartley 2.580 ääntä.

Eri maiden luokkatietoiset työläiset suhtautuvat englantilaisiin riippumattomiin useinkin „kärsivällisesti”. Siinä he tekevät suuren virheen. Se ei ollut mikään sattuma, että riippumattomat *pettivät* työväen asian Leicesterissä, vaan se oli „Riippumattoman työväenpuolueen” koko opportunistisen politiikan seurausta. Kaikkien *todellisten* sosialidemokraattien myötätunnon täytyy olla niiden englantilaisten sosialidemokraattien puolella, jotka taistelevat päättäväisesti sitä liberaalista työväen harhaannuttamista vastaan, jota „Riippumaton” työväenpuolue harjoittaa Englannissa.

„Rabotshaja Pravda” № 3,
heinäkuun 16 pñä 1913
Allekirjottus: K. T.

Julkaistaan „Rabotshaja Pravda” lehden
tekstin mukaan